

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Catalunya! Ull a la mar!
Proletaris de Catalunya,
la mar és una de les claus
decisives!
Feu que se li presti aten-
ció!

Segona Epoca. Any II. Núm. 79

Girona, dimarts, 16, de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Joves treballadors de les comarques gironines!

La bèstia feixista bramula iradament per ensorrar les llibertats proletàries. Allaus mercenàries a sou de l'imperialisme capitalista pretenen acabar d'una vegada i per sempre amb les minses conquestes assolides en la República Democràtica.

Les terres d'Ibèria han estat escollides per la burgesia italo-germànica com a punt d'apoi de futures demandes colonials.

La política claudicant seguida fins avui ha fet possible derrotes que no s'haurien experimentat si en lloc d'enfilar el corriol contrarrevolucionari haguéssim conservat la flama vivíssima del 19 de juliol.

Si volem vèncer, cal retornar a l'embranchida èpica de les heroiques jornades barcelonines i de la Caserna de la Muntanya. Cal fer avinent que la moral combativa de la qual feren gala els treballadors catalans, arrencava d'una força motriu poderosa: la Revolució Socialista.

Els herois proletaris lluitaven i morien no pas en nom de la República Democràtica, que per la seva impotència havia fet possible la rebel·lia feixista.

Lluitaven contra les Casernes, emanació de l'aristocràcia militar; contra els Convents i les esglésies, encarnació de l'aristocràcia clerical; contra les mansions senyorials, encarnació de l'aristocràcia burgesa.

El Front de la Joventut Revolucionària creu que els pilastres de la victòria no poden ésser altres que els següents:

Una moral combativa, fonamentada en la Revolució Socialista. Comanament únic; però sota el control dels Comissaris Polítics en representació dels treballadors organitzats.

Creació i foment de les indústries de guerra i mobilització activa de tota la Joventut treballadora.

Pel triomf antifeixista!

Per la Revolució Socialista!

Visca el Front de Joventuts!

El Comitè Local de la J.C.I.

Bombes italianes sobre Port-Bou

La vila de Port-Bou fou ahir víctima d'un altre criminal atemptat per part de l'aviació italiana al servei de Franco.

En la nostra edició d'ahir donàvem ja alguns detalls dels accidents i destroces ocorreguts. Ampliant els fets donem la informació següent:

A la sortida del sol, serien aproximadament dos quarts de 7, les patrulles de control veieren com un avió volava damunt la població descrivint dues voltes com si vigilés alguns objectius i s'allunyava tot seguit. Es donaren les oportunitats ordres al veure aparèixer per la banda de França a l'avió abans dit acompanyat de tres trimotors més de gran bombardeig.

Un avió es desplaçà d'aquests i volant a menys alçada deixà caure una bomba a la plaça de correus i telèfons on hi havia una dotzena d'ambulàncies destinades al front. Fos per la poca precisió o que els bombarders de l'aparell no fossin pràctics, l'objectiu que volien ells no l'aconseguien, ja que la bomba anà a esclatar al bell mig d'un carrer més enlairat que la dita plaça. Aquest carrer és el de la Montanya. L'espèctec de la bomba a l'esclatar féu que tots els veïns es despertessin sobtadament, ja que a aquella hora matinal la gent encara no es trobava aixecada. Els companys que habitaven les cases del carrer de la Montanya es veieren embolcallats en els tempanells

i rajols del sostre que els hi caigueren al damunt. Les parets es desplomaren amb gran estrèpit. Parlant amb els habitants d'aquelles cases que encara conservaven l'espant en llurs rostres ens digueren que no sabien com no havien rebut la mort, ja que la gran quantitat de material que els caigué damunt el llit feia totalment impossible la idea de què haguessin sortit en vida d'aquest criminal atac. En una d'aquestes cases hi vivia la germana del nostre plorat Didac Terradell que tampoc ha sofert cap dany. En una altra hi havia un jove matrimoni refugiat que ja hagué d'escapar-se del furor feixista de Madrid i que ara ha vist destruïts els pocs mobles que li restaven. No obstant, però, i per una veritable casualitat, en aquest carrer no s'hagué de lamentar cap ferit, només que algunes contusions sense importància.

Simultàniament els aparells feixistes llançaren dues bombes a l'estació, on havien vist un objectiu: Els criminals aviadors veieren la gent que corria a refugiar-se al túnel de Port-Bou i passà per la seva ment la idea diabòlica de repetir les gestes que els han fet famosos, o sia ametrallar a la gent indefensa. Una bomba esclatà al costat de l'entrada del túnel. Els companys que corrien a refugiar-se es llançaren tot seguit a terra, cosa que s'ha de fer quan hi ha bombardeig, però, malgrat tot hi

CRÒNICA DIÀRIA

Front de la Joventut revolucionària

Amb èxit formidable va celebrar-se diumenge passat a Barcelona, el míting del Front de la Joventut Revolucionària, organitzat per les Joventuts Llibertàries.

Hi varen prendre part ultra els representants de la Joventut organitzadora de l'acte, representació de la Joventut Comunista Ibèrica (P.O.U.M.), de la Joventut Sindicalista, de l'Agrupació d'Estudiants comunistes, de la Federació estudiantil de consciències lliures, Joventuts cooperativistes, etc.

La joventut a primera línia en la guerra i en la revolució. Els joves treballadors estan demostrant que tenen una noció exacta de l'hora crucial que travessa el proletariat ibèric i, de retruc, el proletariat de tot el món.

El camí de la victòria és l'assenyallat pel Front de la Joventut revolucionària. Posant les coses en el lloc que

les correspon, situant justament en el seu punt de lluita que sostenim, dient, en una paraula, ben clar al món enter el caràcter de la guerra encesa en el sòl ibèric, hom arribarà, sense cap mena de dubte, a construir sobre bases sòlides la unitat d'acció de tota la joventut treballadora, sense qual cosa la victòria esdevindria impossible.

El Front de la Joventut Revolucionària té un programa ben clar, sense confusions de cap mena, sense habilitats i sense abdicacions.

Els joves treballadors, els joves obrers i camperols, els joves estudiants que no són fills de casa bona, han vist els sofriments de llurs pares sota el jou inicú del capitalisme. Ells que coneixen molt bé el tacte que la burgesia els ha donat, que tenen marcada en la seva carn les urpades dels propietaris

(Segueix a la pàgina 2)

El dissabte, a la nit, Barcelona fou canonejada.

El diumenge, els joves revolucionaris feien tancar cinemes, cabarets, balls i burdells.

Serà, necessari que la metralla parli, perquè Girona desperti?

Un bon servei d'Ordre Públic

Aquesta nit s'ha comunicat a la Conselleria d'Ordre Públic de la nostra ciutat que de Barcelona s'havien fet escàpol en una camioneta i 2 cotxes petits uns trenta in-

dividus que volien guanyar la frontera per tal de passar-se a l'ennemic.

Els Comissaris de la Generalitat i d'Ordre Públic companys Jordi

Frigola i Amadeu Oliva, després de donar les oportunes ordres a la frontera s'han traslladat seguits de força pública, guàrdies d'asalt i milicians cap a l'encontre dels fugitius.

(Segueix a la pàgina 2)

hagué els 14 ferits, ja que les bombes que tiraren els facciosos no esen les que fan forma de ventall a l'esclatar la metralla, sinó que arrassen tot el que troben. Així vegérem com la via en una gran extensió presentava forats i com la paret del magatzem de l'estació oferia l'aspecte d'haver estat metrallada a mig pam de terra.

Dues bombes més esclataren a la sortida de l'estació on s'hi trobava un vagó carregat de traveses i un altre de passatgers de 1.ª on hi dormien dos companys ferroviaris. Les traveses projectades amb gran fúria anaren a parar a molts metres lluny i els vagons quedaren materialment plens d'impactes. La via fou aixecada alguns metres. Entre l'estació i el túnel n'hi quedà una sense esclarir.

Las altres bombes caigueren al cim de les muntanyes veïnes. Una d'aquestes bombes fou la que ferí de mort a la companya de 23 anys Maria Duran, ja que la metralla la tocà del ventre foradant-li els intestins.

Set bombes més quedaren sense explotar. Aquestes s'han donat les oportunes ordres per a què siguin retirades tot seguit dels llocs on resten ja que constitueixen un perill.

En un radi d'acció molt gran del lloc on explotaren les bombes, els vidres han quedat trencats totalment. La bona idea de la gent de Port-Bou de guarnir-los amb tires de paper féu que no fossin projectats amb fúria per efecte de la commoció a l'explotar les bombes.

Els "Capronis" italians després d'haver llençat la seva mortífera càrrega feren rumb vers a la mar. Abans de desaparèixer per sobre la punta Cerbere llençaren tres bombes a l'aigua aixecant una gran muntanya del líquid element.

Seguidament s'efectuaren els serveis de socorsos per a auxiliar als ferits. Amb les ambulàncies que hi havia a la plaça de correus es traslladaren els ferits més contusos a la veïna ciutat de Figueres on foren degudament atesos.

El Comissari de la Generalitat a Girona company Jordi Frigola a l'assabentar-se del criminal bombardeig s'hi persona seguidament.

Passà per Figueres i entrà a l'Hospital on s'hi trobaven els ferits. L'administrador company Alfons Caos l'acompanyà a veure les víctimes.

En aquell instant operaven a la malaguanyada joveneta Maria Duran de les ferides rebudes al ventre. El comissari pogué constatar els bons serveis que presta aquest benèfic establiment ja que els ferits foren tot seguit atesos. Tingué paraules d'elogi per la netedat i modernes instal·lacions que permeten efectuar les més delicades operacions.

Seguidament Jordi Frigola es traslladà a Port-Bou on es féu càrrec de l'agressió i dels danys causats.

Tal com deïem ahir, les bombes eren incendiàries ja que aixecaven una immensa fumera; pesen uns 60 a 65 Kl. La particularitat de què les que no explotaren no porten l'espoleta fa creure en un sabotatge dels mateixos obrers italians en bé de la causa revolucionària.

La via fou seguidament arrançada i no s'interromperen per res les comunicacions.

Aquest fet, com el de Barcelona el dissabte, i el de València el diumenge, és criminal fins el seu grau

màxim. Els avions italians a l'igual que els vaixells facciosos podien perseguir algun objectiu militar, però no hem de deixar d'esmentar que les víctimes ocasionades i les destroces sofertes són completament alienes als qualificatius d'episodis de guerra.

Les bombes que caigueren ahir sobre Port-Bou i que no explotaren són de fabricació italiana. Ningú podrà ara negar, ni els inútils "comitès de no intervenció" de la intervenció descarada d'aquestes na-

cions imperialistes, àvides de sang roja i proletària.

Aquest migdia hem comunicat amb el company administrador de l'Hospital de Figueres demanant l'estat dels ferits. Ens ha manifestat que la jove Maria Duran havia resistit l'operació i que no havia deixat d'existir com en un principi es temé i que els altres ferits hom no pot fer cap dictamen definitiu.

Maurry.

NOTICIARI

Conselleria Municipal de Treball

Al poble de Girona en general, es prega s'atengui la crida d'aquesta Conselleria, ja que és de gran importància i d'extrema urgència.

Per atendre al provisionament d'eines a les brigades que marxen a construir rengleres defensives, d'atrinxerament i refugis, es menester, companys ciutadans, que tots i cada u de vosaltres porti a aquestes oficines els pics i pales que pogueu tenir a casa vostra, ja que tal volta el treball que amb les eines que tingueu a casa llur, posades en mans de les brigades obreres que marxen a construir les rengleres d'atrinxerament serà la barrera que detindrà el feixisme i prepararà l'atac per part de les nostres forces que ha d'ésser l'inici de la victòria.

Companys, treballadors, ciutadans: tots els pics i totes les pales a la Conselleria del vostre Ajuntament.

Ha estat atès al Dispensari Municipal pel facultatiu de guàrdia Francesc Torrelles, el jove Josep Coll Carreras, de 14 anys, domiciliat a Torre Gironella, 3 d'una mossegada al muscle dret, part mitja interna, produïda per un gos que pertany a P. Mestres, havent-lo ingressat per ordre de l'Alcaldia al Dipòsit municipal per la seva observació.

També ho fou pel metge Ros Simó, Triant Casas Vila de 42 anys domiciliada al carrer de Ginesta, 9-1.er de contusions amb hematome en diferents parts del cos a l'ésser agredida per un familiar.

(Ve de la pàgina 1)

Front de la Joventut Revolucionària

i dels capitalistes, que saben els enormes sacrificis i les privacions que s'han hagut de fer per a conservar les conquestes de la classe treballadora, és natural que s'aferrin a la posició única que conduïr-los a l'emancipació definitiva de la classe a la qual pertanyen.

Set mesos portem de flirteig vergonyós amb les democràcies "amigues". Set mesos que han servit per a confirmar l'adagi: "hi ha amistats que maten". Res de més encertat. L'amistat de França i Anglaterra amb nosaltres, és l'amistat de la víctima i el victimari, l'amistat de l'anyell i el matancer.

Els nostres joves coneixen de sempre aquestes veritats axiomàtiques, però l'atmosfera d'entabament creada per certes organitzacions mal anomenades obreres, havia posat punts suspensius al primer paràgraf del Manifest Comunista: "La història de tota societat fins als nostres dies no ha estat sinó la història de la lluita de classes". Finalment es reprèn el bon camí.

Joan QUER

Abans del 19 de Juliol, es ballava el diumenge.

Després del 19 de juliol, es balla, àdhuc, els dies feiners.

No hi hauria una feina més profitosa on esmerçar-hi tanta alegria?

Per la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, (Butlletí Oficial del dia 15) ha estat decretat el següent:

El Certificat d'aptitud per a exercir el magisteri. Per tal de donar efectivitat al decret del Consell de la Generalitat de data 26 del passat gener, que crea el Certificat d'Aptitud per a exercir el Magisteri elemental a Catalunya i en compliment del que estableix l'article segon de l'esmentat decret ha quedat oberta la inscripció als ciutadans que vulguin concórrer a les proves d'aptitud a fi de poder obtenir el Certificat per a exercir el Magisteri elemental de Catalunya.

La inscripció serà gratuïta, i s'haurà de sol·licitar, mitjançant instància reintegrada, al registre central del Departament de Cultura dintre el termini de quinze dies hàbils.

Juntament amb la Instància, els concursans hauran de presentar documents acreditatius de la seva personalitat i de llurs aptituds, d'acord amb els extrems següents:

Cédula personal i carnet sindical; si exerceixen la professió de mestre, o l'han exercida, especificant el temps de pràctiques, el lloc, la data, i les circumstàncies en que ho han fet; estudis que han realitzat; si tenen ofici, i en aquest cas, si l'exerceixen i on.

Passat el termini de presentació d'instàncies, el Tribunal constituit segons el estobleix el decret de 26 de Gener convocarà a exercicis per mitjà de la premsa diària i per rigorós ordre d'inscripció. El citat Tribunal cuidarà de la ordenació i direcció de les proves a que hauran de sotmetre's els concursants de conformitat amb l'article tercer del decret citat.

Girona, 15 de febrer del 1937.

Secció de la Borsa del Treball de la F. E. T. E.

FUTBOL

Ha estat nomenat secretari del "Girona F. C." el conegut esportista i dinàmic company Amadeu Oliva.

La figura popular d'Amadeu Oliva al entrar a formar part en la Junta del "Girona F. C." pren un relleu més important, assolit en els seus llargs anys de convivència amb la gent del fútbol.

Jove Camperol Comunista!

La Joventut Comunista Ibèrica celebra el congrès de la joventut camperola el dia 20 a Barcelona.

Deus acudir-hi.

Prepara't a prendre part en les deliberacions i en la confecció de les solucions als problemes que tens plantejats.

Prepara't, jove camperol, per elaborar les solucions comunistes que el camp espanyol precisa.

El Comitè Executiu de la J. C. I.

Socors Roig Internacional

Secció Catalana

Comitè Local de Girona

Girona-Madrid. — Sabó per Madrid? sabó per Madrid, sabó per Madrid; aquestes paraules han d'ésser repetides fins que esdevinguin un obsessió.

Sabó per Madrid. Què esperes a preguntar als teus companys de treball si ja han portat un kilo de sabó per Madrid?

Sabó per Madrid. Què esperes a preguntar a la teva companya si ja ha portat un kilo de sabó per Madrid?

Sabó per Madrid. Sabó per Madrid, sabó per Madrid.

Calendaris. — Queden molts pocs calendaris mensuals. Valen una pesseta.

Cal cotitzar regularment. — Tots els afiliats al S. R. I han de cotitzar regularment per mitjà del seu cap de grup o bé a Secretaria.

Espectacles

El estreno de mañana en el Salón Durruñi

DESBANQUE MONTE-CARLO

Entre las pocas grandes figuras que han logrado superar las múltiples vicisitudes del cinema sin perder jamás un ápice de su popularidad, hay que señalar en primer lugar, a Ronald Colman. ¿Quién no recuerda sus sobrias actuaciones con las hermanas Talmadge, Vilsa Banky y tantas otras estrellas olvidadas ahora?

Ronald Colman, en cambio, sigue en primera fila como una de las primerísimas figuras de todos los tiempos. El inolvidable intérprete de Beau Gest es en "Desbanque Monte-Carlo" el magnífico actor de siempre.

Síntesis del argumento:

Monte-Carlo se estremera. El sindicato del juego está aterrado. Un misterioso extranjero, Paul Gallart, ha cotinuado doble de sus apuestas hasta hacer saltar la banca. Nada menos

(Ve de la pàgina 1)

Un bon servei d'Ordre Públic

Efectivament prop de Castellfollit de la Roca s'han vist venir els 3 cotxes. Els facciosos, han abandonat els automòbils i s'han dirigit a la muntanya. S'ha fet foc contra ells abans d'abandonar els cotxes i s'han mort a dos, un d'ells el xòfer. Els fugitius s'han internat llavors a la muntanya, on són perseguits, per les forces del poble.

A darrera hora ens han comunicat que a Tortellà en tenen alguns d'assetjats a les muntanyes veïnes. De seguida que podem donar més informació ho farem.

Els Comissaris han retornat a quarts de dues a la nostra ciutat.

De totes maneres sembla que aviat seran capturats, ja que s'han donat les oportunes ordres que seran complertes al peu de la lletra per les forces revolucionàries que intervenen en aquesta "grazzia".

OBRER: Coneixes la primera conclusió aprovada pel Front Jovenil Revolucionari? Mobilització General

diez millones. Y el desconocido tomó la precaución de traer una caja para llevarse el dinero.

El sindicato contrata a Helen Berkeley, una deliciosa cantante de revista para que lo atraiga nuevamente a Monte-Carlo. El juego resulta a las mil maravillas. Paul se enamora de la joven y la sigue hasta Suiza, en cuyas montañas Helen "fabrica" un accidente. Claro está, Paul la salva, se declara y acepta su invitación de encontrarse nuevamente en Monte-Carlo.

Pero también Helen se ha ido interesando por el joven, y al ver cuan bien han resultado sus planes, avergonzada de sí misma, desaparece.

Paul en realidad es un expatriado ruso que juega con el dinero de sus compatriotas residentes en París. Camareros, porteros, músicos... El, por su parte, es taxista.

Creendo encontrar a Helen en Monte-Carlo, Paul va a parar insensiblemente a una mesa de juego. La joven desea prevenirle de que todo ha sido preparado para que pierda, pero el sindicato la secuestra.

Entretanto, la estrella de Paul no puede ser más alagueña. Doblando apuestas va ganando sin interrupción.

Pero en la jugada final, cuando parece va a hacer saltar la banca, pierde. Está arruinado. Y vuelve a París, a su taxi.

Convencido de la culpabilidad de Helen, va al café donde ella cantaba, vestido de etiqueta y aparentando riqueza. Avergonzada, Helen le dice cuanto hubiera deseado encontrarle pobre, ya que entonces habría podido confesar su amor hacia él.

Entonces Paul la arrastra hasta la calle. La chistera y el frac saltan dentro del taxi, y reaparece la gorra y la chaqueta de chofer.

En el Café Ruso, sus compatriotas los reciben con honores principescos. Suenan campanas de boda...

TEATRE ALBENIZ

Programa per avui

"Warner Bros" presenta

"¡QUE SEMANA!"

per Joan Blondell; Adolphe Menjou; Dick Powell; Mary Astor i Patricia Ellis.

"Metro Goldwyn Mayer" presenta als actors William Powell i Rosalind Russell en

CODIGO SECRETO

i ANITA SE MUDÓ cinta de dibuixos.

BARCELONA

L'enterrament de les víctimes del criminal bombardeig

Barcelona (2 tarda). — Aquest matí ha tingut lloc l'enterrament dels disset infortunats que trobaren la mort el dissabte passat, objecte de la criminal agressió del vaixell italià a Barcelona.

L'acte ha constituït una veritable manifestació de dol assistint-hi tot el poble antifeixista de Barcelona. El comerç ha tancat les portes durant tot el temps que ha durat el trasllat de les restes dels mallaguanys companys a la seva darrera estada.

Obrien la comitiva 4 cotxes funerals seguits de sis parells més de cotxes. Al mig hi anaven els familiars de les víctimes. El dol l'ha presidit el govern de Catalunya i els dirigents dels sindicats i partits polítics.

La fúnebre comitiva ha sortit a dos quarts d'onze de l'Hospital Clínic i a les 12 ha arribat a l'encreuament de la Diagonal. Han desfilat per davant dels cotxes funerals totes les forces armades i les d'aeronàutica. També hi havien a l'acte un gran nombre d'infants refugiats.

S'ha acomiadat el dol al peu de l'estàtua de Pi i Margall. Seguidament la gent ha començat a desfilar.

Comunicat oficial al front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat és el següent:

Circumscripció Nord. — Tiro-teigs de metralladores a les avan-

çades d'Atos, sector pirenaic, sense conseqüències.

Duels d'artilleria a Banaries, Icana, Tardienta i Granja Balles-tar.

A Robles s'han passat 6 soldats procedents de les files enemigues.

Circumscripció Centre. — L'enemic ha hostilitzat amb foc de fuselleria les posicions lleials del riu Ebre.

A Perdiguera s'han efectuat reconeixements sense novetat.

Generalitat de Catalunya

Barcelona (2 tarda). — A migdia en rebre els periodistes, el senyor Companys els hi ha dit que venia de l'enterrament de les víctimes del criminal bombardeig i que no tenia res per a manifestar-los.

El conseller primer senyor Terradellas ha arribat aquest matí de València i és molt probable que a les 5 convoqui als consellers per una reunió.

Ordres que s'han de complir

Barcelona (2 tarda). — Han estat donades les següents ordres que deuen ésser complides.

1.er Des d'avui no es permetrà que cap anunci lluminós resti encès a la nit. Els cafès, bars, etc., deuen apagar els llums que facin massa claror al carrer.

2.on Les cases altes i baixes quines finestres donin a la mar, procuraran que els finestrons o les persianes restin tancades, per tal que la llum no trasllueixi a fora, ja que podria servir per una orientació, cas d'atac marítim.

3.er A fi d'evitar incidents que-

MADRID

Comunicat oficial de Guerra

Madrid, 15. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre; Sector Guadarrama. — L'artilleria republicana, amb certer foc, ha dissolt concentracions faccioses sobre Campañas. L'enemic canonejà les nostres posicions infructuosament.

Sector Somosierra. — Un batalló facciós que avançava en direcció a Vicavieja, fou rebutjat pel foc dels nostres canons i armes automàtiques. Les nostres posicions foren bombardejades sense conseqüències.

Sector El Escorial. — L'enemic atacà les nostres posicions de San Benito i fou rebutjat i contraatacat enèrgicament. Els nostres soldats ocuparen les posicions abandonades pels facciosos en la seva retirada a tres quilòmetres de les nostres línies. A l'enemic se li han fet moltes baixes vistes.

Al sector del Jarama, l'enemic no s'ha mogut de les seves posicions, per trobar-se crebantat a causa dels combats d'aquests dies i s'ha limitat a canonejar les nostres posicions, sense causar cap dany.

A Madrid, durant la nit d'ahir, l'enemic, intentà atacar a diversos llocs, i fou refusat amb energia per les nostres tropes que contraatacaren, i aconseguiren millorar les seves posicions, algunes d'aquestes foren preses a dos-cents metres en relació al lloc de partida.

En una descoberta, es recollí a l'enemic abundant material sanitari.

El dia d'avui ha transcorregut amb molta tranquil·litat, i les nostres forces s'han dedicat a perfeccionar les fortificacions de les seves noves posicions.

Comunicat oficial de Marina i Aire

València. — Comunicat del ministeri de Marina i Aire:

La nostra aviació realitzà avui diversos serveis de reconeixement sense trobar aparells enemics,

Una derrota facciosa al front d'Oviedo

Gijón, 15. — A darrera hora de la tarda del dissabte intentà l'enemic un atac a les nostres posicions de Cristo al cercle d'Oviedo al sector comprès entre el dipòsit d'aigües i la villa de Buylla.

Els rebels tenien, sense dubte, el propòsit d'arribar per sorpresa als nostres parapets, però els nostres sentinelles s'adonaren dels seus propòsits tan bon punt ho in-

da terminantment prohibit entrar o deixar d'entrar als refugiats als ciutadans que portin arma llarga o curta i que vulguin aixoplugar-s'hi". — El conseller regidor delegat, M. Muñoz Díez.

Un gran acte d'afirmació proletària

Barcelona (2 tarda). — El dijous dia 18 tindrà lloc a Barcelona un important míting organitzat per la General Motors (obriers) i molts altres indústries de Barcelona.

Aquest acte serà una manifestació proletària, fora de tota tendència política o social.

Demà donarem més detalls.

tentaren es donà l'ordre a les nostres milícies d'esperar que els facciosos estiguessin a tret per tal de rebutjar-los durament.

Efectivament, l'enemic arrossegant-se, es va apropar a les nostres trinxeres, i quan es trobava a uns cent metres de distància, es feren funcionar les metralladores i seguidament els fusells, la qual cosa va causar a l'enemic una tremenda carnisseria, no precisament pel nombre de baixes, sinó per la proporció d'aquestes baixes amb el nombre de les forces atacants. La sorpresa fou per als facciosos, que es varen replegar, si de tal pot qualificar-se la retirada desordenada i a gran velocitat. Al camp deixaren esteses moltes baixes.

Mitja hora més tard novament intentaren realitzar l'atac, sens dubte amb el propòsit de recollir les seves baixes, però durant una bona estona se'ls va impedir l'operació amb intens tiroteig des de les nostres trinxeres. Per fi, a darrera hora de la nit se'ls va deixar que recollissin els seus morts i ferits, el nombre dels quals hom calcula en una cinquantena.

ESTRANGER

Desmentiment

Bucarest (4 tarda). — Una agència oficial desmenteix la notícia de que deu legionaris de la guàrdia de ferro que es troben empresonats haguessin estat posats en llibertat per uns camarades seus.

Vaga de metal·lúrgics a Toquio

Toquio (4 tarda). — Malgrat la dictadura militar que impera al país els obrers del ram metallúrgic s'han declarat en vaga avui.

El motiu de l'atur és pel poc salari que cobren.

La vaga té una explicació molt fonamentada ja que de totes les nacions, els japonesos són els obrers que estan més endarrerits en qüestió de sous.

Itàlia accepta el control per què no té més «voluntaris» per a enviar a Espanya

París (4 tarda). — "L'Oeuvre" censura al govern francès de no reconèixer la intervenció italiana a Espanya. Després de l'ocorregut a Ibèria on s'ha descobert la gran aliada dels facciosos que és Itàlia, és pueril i criatura el creure en la "no intervenció".

Itàlia segueix atacant a la U.R.S.S.

Roma (4 tarda). — Dos diaris italians diuen que "Alemanya i Itàlia no tenen de cap manera intenció d'intervenir en els destins d'Espanya". També segueixen els

El general Miaja

Madrid, (4 tarda) El general Miaja tindrà a les seves ordres tot el sector que va de Lopera a Jarama.

Impressió del dia

Després dels darrers atacs desencadenats pels facciosos al sector del Jarama, ha reascut en aquest front una relativa tranquil·litat. L'exèrcit feixista es troba molt crebantat, puix que ha estat infinit el nombre de baixes que en aquests darrers nou dies d'atac ha sofert. Segons les dades recollides pot assegurar-se que entre morts i ferits els rebels han tingut més de nou mil baixes.

En els sectors propers a Madrid també hi hagué una gran activitat. Les nostres forces d'Usera, Carabanchel Bajo, Parc de l'Oest i Ciutat Universitària, han millorat notablement les posicions. A Carabanchel ha estat volat el local que es dedicava a sessions cinematogràfiques, on els rebels tingueren diversos centenars de baixes. A Usera continuen els lleials conquistant cases, i pel Parc de la Ciutat Universitària, en el seu enllaç amb la carretera de Castella, l'exèrcit popular, en alguns llocs, ha aconseguit avanços considerables.

dos diaris els seus atacs contra la U. R. S. S. i acaban dient que la flota russa no s'ha de trobar a la Mediterrània per a exercir cap control, ni a cap altre mar.

Dos contratorpediners britànics bombardejats pels facciosos

Londres, 16. — En els cercles oficials s'anuncia que els contratorpediners britànics "Havock" i "Gipsy" foren bombardejats ahir per un avió de grans dimensions, a quinze o vint milles del cap Tonos, davant les costes d'Algèria. L'avió llançà sis bombes, però cap no tocà els dits vaixells. Aquests obriren foc sobre l'aparell, però no el tocaren tampoc. L'avió s'allunyà en direcció a les Balears.

Els esmentats contratorpediners britànics seguien la seva ruta normal de Gibraltar a Malta, on anaven a reunir-se amb les seves flotes respectives. El comandant en cap del grup, sir Roger Backhouse telegrafia al cònsol de la Gran Bretanya a Palma de Mallorca demanant que protestés oficialment davant les autoritats rebels espanyoles. Per altra part sir Henry Chilton ha rebut de Londres instruccions per a protestar en el mateix sentit davant les "autoritats" de Salamanca.

En efecte, la naturalesa de l'aparell i la direcció en què fugí no deixa lloc a dubtes que es tracta d'un avió rebel espanyol. És la segona vegada, des del començament de la guerra civil que un vaixell britànic es veu obligat a disparar contra un avió rebel.

El manifest que la J. C. I. publica en aquest número ha sofert un lapsus. On diu: Visca el Front de Joventuts, hauria de dir: Visca el Front de Joventuts Revolucionàries;

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telefons del P. O. U. M. :
 Redacció de L'ESPURNA, 206
 P. O. U. M. i J. C. I., 288
 Club Esportiu Proletari, 561
 Caserna Lenin: 122

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

CIUTADANS, 12.—TELE, 206

Preus de subscripció 2'50 ptes. el mes

Núm. solt 15 cèntims

Port-Bou ha estat bombardejada. Barcelona, també. -- València, també. Girona, no; però, pot ésser-ne. On són els abrigalls?

G U I O

Prevenim-nos a temps!

Davant la insistència de les incursions enemigues per la nostra costa, caldrà prevenir-nos degudament. Amb tot i ésser absolutament indispensable contribuir a assegurar la defensa del litoral, també ens precisa garantir la nostra. Ho hem dit moltes vegades, encara que no ens cansarem d'insistir mentre l'autoritat no se'n faci ressó. Girona està exposada a l'eventualitat d'un bombardeig aeri. D'això, no en dubta ningú. Per què, doncs, tanta descuria en la qüestió dels abrigalls? S'han fet públics uns bans donant instruccions protectores contra el bombardeig aeri. Molt oportú. Però, on són els abrigalls? Perquè no pot reduir-se a unes simples instruccions. Precisa localitzar i distribuir els abrigalls. La població civil necessita refugis. Cal resoldre ràpidament aquest problema. Tots podem preveure les conseqüències d'una negligència en aquest sentit. Les conseqüències d'una candidesa insensata. Dret de tots és exigir previsió per part de les autoritats; deure d'aquestes és satisfer les exigències justificades del poble. I tan justificat com és facilitar-li mitjans de defensa!

Als mestres se'ls hi diu que els hi seran donades les instruccions convenients per tal de garantir l'existència dels infants, cas de produir-se el bombardeig durant les hores de classe. Encara les esperen. I és hora ja de saber a què atendre's. Ningú no s'ha presentat a les escoles a inspeccionar les condicions del local. Es fa impossible assegu-

rar ordre i serenitat. La responsabilitat tota serà, però, de l'autoritat competent.

Repetim una vegada més: La població necessita conèixer on podrà protegir-se. Ultra les instruccions, cal assenyalar uns abrigalls. Caldrà insistir altra vegada?

GRACIETA

BIBLIOGRAFIA i Servei de Llibreria

Llibres i fullets que recomanem als nostres lectors i que poden servir immediatament:

Manifiesto Comunista — per Marx i Engels.—Preu ptes. 0'30.

La guerra civil en Francia — per Karl Marx.—Preu ptes. 1'50.

S. Fenerbach i el fue de la filosofia clàssica alemanya per Frederic Engels.—Preu ptes. 1.

Marx y el marxismo per V. S. Lenin.—Preu ptes. 0'75.

Petrogrado en peligro — per Victor Serge. (Madrid 1936-1937 Moscú 1919).—Preu ptes. 0'60.

La guerra estalla mañana — per Gorkin.—Preu ptes. 1.

Actualidad — per Rosa Luxembourg Preu ptes. 0'50.

A diestra y siniestra — per Joseph Roth.—Preu ptes. 5.

Techapait El guerrillero rojo — per D. Furnanol.—Preu ptes. 4'50.

Sobre el Don apacible — per Miquel Cholokhov.—Preu ptes. 6.

ESPURNES

Depuració sindical

Des del Ministeri de la Governació hi ha hagut necessitat de cridar l'atenció a les centrals sindicals sobre la procedència dels afiliats ingressats després del 19 de juliol, a conseqüència de la conducta traïdora de mants individus que posseïen i posseïxen carnet sindical.

No és cap secret per a ningú que el decret de sindicació obligatòria ha portat com a conseqüència inevitable l'ingrés d'elements enquadrats abans d'aquella data històrica en organitzacions de dreta, en les dues centrals sindicals majoritàries.

Tampoc no sorprendrem a ningú si diem que el carnet sindical ha immunitzat a molts de l'acció eficaç de la justícia revolucionària sobre llurs persones.

Ara bé. Si nombrosos individus sota la capa del carnet de trínca han sabotejat i traït la causa de la Revolució, no en té cap culpa el P. O. U. M.

El nostre partit, revolucionari i bolxevic per les seves doctrines i per la seva conducta, no ha avalat en cap cas una mercaderia falsa a la Revolució. És més, el P. O. U. M. ha sostingut sempre que el control dels llocs de responsabilitat i d'ac-

ció revolucionària correspon per enter a la classe treballadora.

El P. O. U. M. no ha volgut figurar mai en cap conglomerat antifeixista que signifiqui una disminució dels resorts i de les posicions que la massa revolucionària ha aconseguit després de les jornades grandioses del juliol de l'any passat.

No és pas el nostre partit el qui ha preconitzat i realitzat una política de contemporanització amb els elements burgesos, catòlics i demés, el marc més apropiat per als quals, és entre les forces que estan a l'altre costat de la barricada.

Que quedin, doncs, les coses en clar. Si alguns partits que es diuen proletaris han defensat una entesa cordial amb tots els elements, sense esbrinar la procedència, que es troben dintre el territori dominat per les forces proletàries, que arramblin ells amb la responsabilitat que els pertoca. Si han estat propugnadors aferrissats del borrón y cuenta nueva, amb llurs consignes confusionistes i contrarevolucionàries, que han tingut la virtut d'envalentonar als que mai no poden ni podran sentir la causa de la llibertat social, que no

vulguin ara carregar els neulers a qui culpa no hi té.

Els fets han vingut a donar-nos la raó. Amb la Revolució no s'hi pot jugar ni maniobrar.

Que rectifiquin per tant els equivocats. La redempció dels treballadors ha d'ésser obra exclusiva dels explotats, dels treballadors, com digué el gran Lenin.

El ministre de la Governació ha donat el toc d'atenció. És necessari, doncs, obrar en conseqüència. S'imposa la depuració i la vigilància dels afiliats d'última hora. Cal desemascarar als emboscats i controlar els pressumptes emboscats. La lluita és massa seriosa perquè hom pugui jugar-hi.

La responsabilitat de cadascú és immensa. Les conductes han d'ajustar-se a aquesta responsabilitat. El que així no ho faci, sí que amb raó pot i ha d'ésser titllat de traïdor i feixista.

PUIGCÚVOL

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banys Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12. — GIRONA

Les nostres botigues llueixen uns magnífics cartells d'instrucció protectora contra els bombardeigs aeris. Però, la gent es pregunta: On són els abrigalls?

Fulletó de L'Espurna 14 - El Taló de Ferro

—Parlo de l'home corrent.
 —Fèble i falible, i exposat a l'error?
 El bisbe féu un signe d'aprovació.
 —I mesquí, i egoista?
 El pastor refeu el mateix gest.
 —Aneu amb compte, declarà Ernest. He dit egoista.
 —L'home corrent és egoista, afirmà valerosament el bisbe.
 —Vol tenir tot el que li és possible de tenir?
 —Vol tenir el més que pot; és deplorable però és cert.
 —Així ja us tinc. —I tancà les mandíbules com una trampa que es clou. —Prenem un home que treballi als tramvies.
 —No podria pas treballar si no hi hagués capital, interrompé el bisbe.
 —Es cert, i vos admetreu que el capital pereixeria si no hi hagués la mà d'obra per a guanyar els dividends?
 El bisbe no respongué.

—No sou d'aquesta opinió? va insistir Ernest.

El prelat assentí amb el cap.

—Així les dues proposicions s'anul·len reciprocament i ens tornem a trobar al punt de partida. Recomencem. Els treballadors dels tramvies proporcionen la mà d'obra. Els accionistes proporcionen el capital. Per l'esforç combinat del treball i del capital es guanya el diner (1). Es reparteixen aquest guany. La part del capital s'anomena dividends. La part del treball s'anomena salaris.

—Molt bé, interrompé el bisbe. I no hi ha cap raó perquè aquest repartiment no s'operi amigablement.

—Ja oblideu el que hem convingut, replicà Ernest. Ens hem posat d'acord amb que l'home és egoista, l'home corrent, tal com és. Vós enlaireu per a establir una distinció entre aquest home i els homes tal

(1) En aquells temps els homes de rapinya posseïen tots els mitjans de transport i el públic tenia que satisfer-los taxes per a tenir dret a utilitzar-los.

com haurien d'ésser, però que no ho són. Retornem a la terra; essent el treballador egoista, vol obtenir el més que pugui en el repartiment. El capitalista, essent egoista, vol tenir tot el que pot prendre. Quan una cosa existeix en quantitat limitada i que dos homes volen obtenir-ne conjuntament el màxim, hi ha conflicte d'interessos. És el que existeix entre el treball i el capital, i és un conflicte irreconciliable. Mentres existiran obrers i capitalistes, continuaran a disputar-se en la qüestió del repartiment. Si anéssiu a Sant Francisco aquesta tarda, tindríeu d'anar a peu. Ni un tren circula pels carrers.

—Una altra vaga? (1) preguntà el bisbe amb un tò alarmant.

(1) Semblants querelles eren freqüents en aquells temps de desorientació i de desordre. De vegades els obrers refusaven de treballar; d'altres vegades eren llurs patrons que refusaven de deixar-los treballar. Les violències i els disturbis d'aquests desacords ocasionaven la destrucció de molts bens materials i no poques vides. Tot això avui ens sembla inconcebible; passa el mateix amb una altra costum que tenien els homes de les classes baixes que trencaien els mobles quan es barallaven amb llurs dones.

—Si, es barallen per la qüestió del repartiment dels beneficis dels ferrocarrils urbans.

El bisbe es sulfurà.

—No hi ha dret, va cridar. Els obrers no veuen més enllà del nas. Com poden creure que conservaran la nostra simpatia...

—Quan estem obligats d'anar a peu, acabà maliciosament l'Ernest.

Però el bisbe ni es va adonar a aquest acabament a la seva frase.

—El punt de vista llur és massa esquitit, va continuar. Els homes tindrien que comportar-se com a homes i no com a brutus. Encara hi hauran violències i morts i vidus i orfes afligits. El capital i el treball tindrien d'unir-se. Tindrien d'avançar donant-se la mà en benefici mutu.

—Altra volta us engegueu en l'aire, remarcà fredament Ernest. Apa torneu sobre la terra i no perdeu de vista allò que hem admès, que l'home es egoista.

—Però, no tindria d'ésser-ho!, s'exclamà el bisbe.